

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XXXVI. Multorum è Filijs Prophetarum ad planum Christianismum conversio in die Pentecostes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

facere, cuius auctoritate & nomine eam alius faceret, & quia Apostoli post acceptum Spiritum sanctum baptizabant homines in nomine Domini JESU, sicut B. Lucas testatur; & sub invocatione huius nominis descendebat super baptizatos Spiritus sanctus in specie ignis visibilis, ideo dixit Joannes Religiosis praeclatis: *Ille, scilicet Christus, baptizabit vos in Spiritu sancto, & igne.* Innoebat autem per hoc eis, quo tempore essent ipsi Baptismo Christi baptizandi; quia scilicet, tunc, quando Apostoli Baptismum conferrent in nomine Domini JESU Christi, & Spiritum sanctum, in specie ignis visibilis, acciperent illi, qui ab eis baptizarentur sub invocatione nominis Christi. Quod ante Christi resurrectionem, & gloriosam ejus in caelos ascensionem, factum non fuisse Joannes Evangelista evidenter testatur, dicens: *Nondum erat Spiritus datus, quia JESUS nondum erat glorificatus.*

Aliis cap. xxx. **CAPVT XXXIV.**
Religiosi in Hierosolymis ex dispersis Iudaeorum.

Temporibus autem Baptismum Joannis praecedentibus, gens Iudaeorum a diversis gentibus & regibus multas perpessa fuerat captivitates, & dispersa in diversis gentium regiones: maxime autem ab Antiocho Epiphane, rege Syriae durissima sustinuerat in lege persecutiones. Sicut namque refert sacra libri Machabaeorum historia, Antiochus ad tantum Iudaeos deduxit opprobrium, ut legem DEI observare volentibus mortis infligeret tormentum. Quisque enim cogebatur idolis offerre sacrificium, vel necis pati supplicium. Propter quod multos promiscui sexus de populo Iudaeorum oppressiones has, & abominaciones ferre non valentes, oportuit propriam patriam relinquere, & in alijs diversis mundi regionibus dispersos habitare, qui in dispersione genuerunt filios, loquentes idioma: & linguas gentium illarum regionum, in quibus nascebantur & educabantur.

Ex his autem Iudaeis, natis in regionibus illis, multi divotione tracti terrae promissionis, tempore imperij Tiberij Caesaris, ad terram illam, cum in pacis teneretur tranquillitate, remeantes, studebant religiosè illic vivere, copulantes se praedictis Religiosis habitantibus in terrae promissionis urbibus, & praesertim illis, qui manebant in Hierosalem: quorum memoratus fuit beatus Lucas in Actibus Apostolorum, dicens: *Erant autem in Hierosalem habitantes Iudaei, viri religiosi ex omni natione, quae sub caelo est.* Habebant liquidem praedicti Religiosi tunc mansionem maxime in Hierosalem: quia cum esset civitas insignis, & metropolis Iudaeorum, in qua cultus divinus praecipue vigeat, reperiebant in ea plures devotos Iudaeos, qui se ad eorum Religionem convertabant. Quos postquam praedicti Religiosi in rudimentis disciplinae propheticae & monasticae vitae erudierant, ad eremostansferebant.

Aliis pars cap. xxx. **CAPVT XXXV.**
Situs Monasterij in Hierosolymis, eremitarumque Carmelitanorum ad id confluxus celebrandae Pentecostes causâ.

Praecepterat autem in Lege vereri DEUS, tres festivitates peculiates, scilicet Paschae, Penteco-

stes & Scenopegiae, debere per Iudaeos solemniter celebrari: quas Iudaeis alibi celebrare non licebat, quam in loco quem elegerat DEUS nomini suo, sicut mandaverat Moyses in Deuteronomio. Et sicut ex libro Paralipomenon edocetur, templum quod erat in Hierosalem constructum, fuit locus ille, quem DEUS elegit nomini suo: in quo loco annuatim tribus vicibus, scilicet in praedictis festivitatibus, omnes masculi plebis Iudaicae debebant ex praeprocepto Legis in conspectu Domini apparere. Quamobrem religiosi viri, filij Prophetarum eremicae montis Carmeli, & alij juxta fluenta Iordanis, & in caeteris eremis, & suburbanis civitatum terrae promissionis, habitantes, ne praeprocepta Legis transgredirentur, annis singulis in Hierosalem ter venire consueverant, ut juxta Legis praeproceptum, tres festivitates peculiates, Paschae Pentecostes, & Scenopegiae, illic celebrarent. *Et ob hoc quam maxime mansionem religiosi filij Prophetarum habebant in Hierosalem, ut in dictis festis convenirent ad eam.

Anno ergo in quo Christus ascendit in caelum, omnes praedicti Religiosi mox post ejus ascensionem in Hierosalem convenerunt, ut ibi instans festum Pentecostes celebrarent. Habitabant autem tunc in Hierosalem Apostoli Domini nostri JESU Christi prope mansionem dictionum Religiosorum, scilicet in illo *caenaculo grandi & strato*, in quo Christus in die caenae fecit sibi parari Pascha, ubi sacramentum Eucharistiae instituit, & corpus suum sub speciebus panis sumendum discipulis tradidit, eosque sacerdotes ordinavit. Quod caenaculum erat in monte Sion, in parte illa montis, quae dicitur *melis*; ubi erat olim palatium, quod rex David sibi construxerat. Et ita praedicti Religiosi fuerunt in habitatione tunc Apostolorum vicini.

CAPVT XXXVI.

Multorum è Filij Prophetarum ad planum Christianismum conversio in die Pentecostes.

In die itaque Pentecostes, sicut beatus Lucas refert, factus fuit repente de caelo sonus, tanquam adveniens spiritus vehementis, & replevit totam domum illius caenaculi, ubi erant omnes Apostoli Christi, & discipuli, sedentes: *Et apparuerunt illis disparvae linguae tanquam ignis, sedique supra singulas eorum: repleti que sunt omnes Spiritu sancto, & coeperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus sanctus dabat loqui illis.* Religiosi autem praesertim in monte Sion, non multum remore à praedicto caenaculo, ut praemittitur, habitantes, obstupuerunt audientes praedictum sonum insolitum resonare in caenaculo Apostolorum. Et scire cupientes quidnam hoc esset, ad illud Apostolorum caenaculum accesserunt. Qui cum illuc pervenisent, stupebant omnes & mirabantur: quoniam non solum illi est Religiosi qui in terra promissionis, sed etiam omnes illi, ex eis, qui extra dictam terram in diversis regionibus fuerant nati, audiebant Apostolos linguas suarum regionum loquentes, & DEUM magnificantes. Et propterea Religiosi magis stupebant, scientes Apostolos esse Galilaeos, qui nunquam existerant in eorum regionibus, neque à quoquam homine docti fuerant loqui eorum linguas seu idiomatibus.

Alij autem ex Iudaeis, qui supervenerunt, audientes Apostolos loqui diversis linguis, & eos omnes

Deut. 16.
2. Paral. 7.

*Causa constructi monasterij in Hierosolymis.

Marcii 14.
*Ubi & quando, Christus sacerdos ordinavit.

Aliis posterior pars cap. xxx.
Act. 2.

Religiosi ex Iudaeis

Apostolorum vicini.

Non omnes

JESU
Spiritu
II
VIII
26

audien-
tes Apo-
stolos eos
inellige-
bant.

minimè intelligentes, iridebant, dicen-tes eos esse ebrios. Beatus vero Petrus Apostolus, cernens Religiōsōs, & quōsdam alios ex superveniētibz, esse scientes, incēpit detrahentibus obviare, ostendens Apostolos non esse ebrios, & probans per scripturas Prophetarum eos Spiritu sancto repletos. Evangelizavit quoque Religiōsōs, JESUM à mortuis relurixisse, & ipsum esse Deum, qui de celo Apostolis sanctam effudit Spiritum, exhortans, ut à prava generatione Judaeorum segregarentur.

Astor. 2.

Auditis ergo sermonibus Petri, Religiōsi compuncti sunt corde, & dixerunt ad Petrum, & ad ceterum Apostolorum: *Quid faciemus viri fratres? Ad quos Petrus: Penitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum in nomine Domini nostri JESU Christi, in remissionem peccatorum, & accipietis donum Spiritus sancti:* aliisque pluribus verbis exhortatus est eos Petrus. Multi ergo ex prædictis Religiōsōs, videntes, quod illi, quos Apostoli baptizabant in nomine JESU Christi, recipiebant in specie ignis visibilis Spiritum sanctum, recordati fuerunt advenisse tempus, de quo dux eorum beatus Joannes Baptista Christum prophetans, eis prædixerat, *Ille, scilicet Christus, baptizabit vos in Spiritu sancto, & igne.* Quamobrem acceperunt sermones Apostoli Petri, & baptizati sunt ipsa die in Christo, recipientes in signo ignis visibilis Spiritum sanctum.

*Dux
eremita-
rum
montis
Carmeli
S. Joan.
Baptista.
Matth. 3.

CAPVT XXXVII.

Ad miraculum claudi, ac sermonem S. Petri, reliqui è Filijs Prophetarum convertuntur.

Alias cap
xxx1.

Altera autem die, cum illi ex prædictis Religiōsōs, qui nondam ab Apostolis erant baptizati, essent causâ orandi in templo cum reliquis de populo ad horam orationis nonam, suppliciter à Domino DEO postulabant, ut per signum eis ostenderet, si advenerat tempus illud, de quo dux eorum Joannes Baptista eis prædixerat, quod Christus JESUS eos Spiritu sancto & igne baptizaret. Titubabant enim de hoc nonnulli eorum, quia non viderant, neque audierant Christum JESUM manibus suis quemquam baptizasse. Ipsi tamen Joannis vaticinium non perfectè intelligentes, sperabant, quod sicut Joannes suis manibus eos baptizaverat, ita Christus proprijs manibus eos baptizaret. Exaudivit autem tunc DEUS orationem eorum, & ad rectum intellectum vaticinij Joannis eos per duxit.

*S. Joannes
Baptista
Religiō-
rum Ord
Carm.

Proba-
bile du-
bium Fi-
liorum
Prophe-
tarum,

Astor. 3.

Contigit enim eadem hora, sancto instigante Spiritu, Apostolos Christum Petrum & Joannem ascendere in templum, & ad portam templi, quæ dicebatur Speciosa, obvium habere hominem quemdam, annorum amplius quadragesima, ex utero matris claudum, rogantem eos pro eleemosyna: *Quem intruens Petrus cum Joanne dixit: In nomine JESU Christi Nazareni surge, & ambula. Et apprehensa manus ejus dexterâ levavit eum. Qui protinus exiliens ambulavit, & intravit cum illis in templum, laudans DEUM. Videntes autem prædicti Religiōsi, & omnis populus, eum in templo ambulantem, & laudantem Deum; & cognoscentes quod ipse erat qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam templi portam, replati sunt stupore & extasi in eo quod contigerat illi. Et cum viderent Petrum & Joannem in portu, quæ appellabatur Salomonis, concurrerunt omnes ad eos: quibus Petrus predicavit JESUM, quem*

ibidem.

populus per ignorantiam interfecerat, à mortuis relurixisse, in fide ejus & nomine, & non in peccata Petri, vel Joannis, virtute, claudus coratus fuerat. Propter quod Petrus eis dicebat: *Nomen Christi, & fides, qua per eum est, dedit isti integram sanitatem in conspectu omnium vestrum.* Exhortabatur quoque eos Petrus, quod penitentem & converterentur ad fidem Christi, ut delecerent eorum peccata, probans per Scripturas Prophetarum fidem Christi & doctrinam esse ab eis suscipiendam, & omnes eam reventes fore exterminandos.

Nota
quod
norma
scribit
populo,
non
tem
Principio
bus.
ibidem

Ut autem vehementius Religiōsōs attraheret, cognominans eos proprio titulo, quem à Prophetis traxerant, dixit eis: *Vos estis filij Prophetarum, & testamenti quod disposuit DEUS ad patres nostros, dicens ad Abraham: In semine tuo benedicetur omnis familia terræ: vobis primum DEUS suscitans filium suum, misit eum benedicentem vobis, ut converteret unusquisque à nequitia sua. Igitur Religiōsi præfati viso miraculo claudi, & audito sermone Petri, intellexerunt quod sicut Christus, suo nomine per Petrum invocato, dederat integram sanitatem claudus, ita illos baptizabat in igne & Spiritu sancto, super quos effundebant Apostoli aquam, nomen ejus sanctum invocando. Hinc ergo petpenderunt, quod idem Joannes Baptista dixerat eis prophetice: *Ille vos baptizabit in Spiritu sancto, & igne: quia super quos Apostoli aquam effundendo invocabant nomen Christi, JESUS illos baptizabat, tribuens eis Spiritum sanctum in specie ignis de celo missi. Quamobrem crediderunt perfectè in JESUM, & cum eis multi eorum, qui audierant Petri verbum: quorum numerus fuit quinque milia hominum. Qui postmodum ab Apostolis baptizati, receperunt in signo ignis visibilis Spiritum sanctum.**

ibidem
Marth. 1.

CAPVT XXXVIII.

Eremitæ Carmelitani facti Apostolorum coadjutores, amantes allegoriam veterum scripturarum.

Alia
posterior
petri cap.
xxx1.

Erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum, & communionem fractionis panis: quotidie quoque perdurantes in orationibus unanimes in templo cum exultatione, & simplicitate cordis, collaudantes DEUM. Quibus omne spatium diei in studiorum exercitijs, & eruditione facti Evangelij, ducebatur. Habebant quoque tractatus factorum voluminum, leges Patrum so allegoricam intelligentiam deducentes. Quoniam omnis lex vetus eis videbatur animali esse similis, eò quod extrinsecè velut corpus habeat ipsam literam, & ea quæ secundum literam designantur, intrinsecè vero in litera, tamquam anima lateat cujusdam profundè diviniq; mysterijs sensus invisibilis & spiritalis. Quem illi, ab Apostolis edocti, sublimitè & nobilitè velut per speculum inspicientes, & ex ipsis literæ nominibus admitandas quasdam species intelligentiæ concipientes, divinâ & profundiore sapientiâ factorum voluminum tamquam copiosis dapibus imbuebantur. Denique eorum multi ea, quæ ab Apostolis haurierant, cæteris effundentes, fidem Christi per Phœnicem & Palestinam prædicarunt, dilatantes dogma fidei: & moribus vitæ, ac monastica conversatione, Ecclesiam DEI insignissimam demonstrantes.

Alia
Locus
alludens
ad Philo-
nem lib.
de vita
contem-
plativa
num. 10.
ac 26. Ni
Jolephat
apud Se-
rarium
num. 35.
latius je-
jundè.
Ratio sen-
sus Alle-
gorici S.
Scriptu-
ræ.